

Blaðstjórar á Sosialinum hava verið:

1927—32 Mourentius við Stein
1933—34 H. M. Jacobsen
1935—41 Petur M. Dam
1946—49 Martin Joensen
1950—51 P. Karbech Mouritsen
1952—68 Villi Sørensen
1968—72 Torfinn Smith
1972—79 Vilhelm Johannesen
1979— Torfinn Smith

Framhald av síðu 14

livsmenn, sum tá tað gekst væl í hond, fingi ágóðan av sínum arbeiði og annars gjørdur sum teimum lysti. Tá tað harafturimóti ikki gekk eftir vild, so komu teir til tað almenna at biðja um hjálp.

Avleiðingarnar av hesi skrivning varð, at allur tingbólurin hjá Javnaðarflokkinum, — við undantak av einum, sendu skriv í Sosialin, har teir fraløgdu sær ábyrgdina av tí, eg hevði skrivað.

Vart tú vónsvikin?

— Nei, tí eg haldi, at tað er ein rættur í einum demokratiskum flokki at skriva sína meining, hóast flokksfelagar halda nakað annað.

Eg tók mær ikki tikni av, at Tingbólurin tók stóðu í hesum máli. Eins og eg sjálur hevði eina meining, so hava aðrir loyvi at hava sína. Hetta er partur av tí demokratiska stýrshátti, sum vit hava.

Var blaðstjórastarvið við til at beina tær vegin í Landsstýri og nú í Løgtingið?

— Hóast eg ikki havi hugsað um tað, so vil eg viðganga, at ymisk viðurskifti eru tilstaðar innan politiskt virki, sum bendir á, at tú uttan at hugsa um tað kemur inn í beinleiðis politiskt arbeiði.

Nú er blaðstjórin altíð sannførdur um politisku sjónarmiðini innan stevnuskránni í flokkinum, og tá eg bæði var flokkskrivari og blaðstjóri, so kann sigast, at eg nýtti hesa sum loypjól. Eg vil eisini við-

merkja, at hesi umrøddu starvini hava tað við sær, at tú nýðist at vera politiskt virkin, — eisini millum valini, og tí er tað lætt at fara beinleiðis yvir í landspolitiskt arbeiði, tá ein hevur verið blaðstjóri og flokkskrivari.

Politikarin kann ikkj sjálur velja

Er titt tingarbeiði áhuga-verdari enn at arbeiða á Posthúsinum í Klaksvík?

— Til hetta kann eg siga, at tá ein hevur so stóran áhuga fyri politikki, sum eg havi, so er tað sjálvsagt eisini við stórra áhuga, at eg fari í Tingið enn á Posthúsið.

Um tað var mær í boði at velja, so vildi eg heldur verið blaðstjóri og tinglimur, men tá demokratisk stýrshátturin nú einaferð er soleiðis, at tú, sum politikari kann verða valdur inn, men — eisini valdur út, so nýðist tú at hava eitt borgarligt starv, sum tú kanst fara aftur til, um tað gerst neyðugt.

Nú havi eg ta skipan við posthúsið í Klaksvík, at eg arbeiði har í summarhálvuni. Hetta passar væl inn í arbeiðsgongdina har norðuri, at eg kann taka við, tá summarfrítíðin er fyri. Eg siti við avgreiðsluna, havi brævavgreiðsluna, pakkaavgreiðsluna og havi eisini vanligt skrivstovuvarbeiði. Mær dámar væl hetta arbeiði, og tá tað sum áður sagt er neyðugt við einum borgarligum starvi við síðuna av, so eri eg væl fyri, at eg havi starv á Posthúsinum, sigur Vilhelm at enda við Sosialin.

Fjøldin hevur eisini eina meining

Samfelagið skal ikki bert lýsast út frá stjóra ella virkisleiðara sjónarmiði.

Fjøldin hevur eisini eina meining. Tað er av minst líka so stórum týðningi, at fáa hesa meining fram. Júst hetta eigur at vera høvuðsuppgáva okkara

Sum blað- og fyrirtaksstjóri er tað uppgávan hjá Torfinni Smith, at samskipa arbeiðið á Sosialinum.

Hetta er í veruleikanum at tæna tveimum harrum, har onnur uppgávan er, at floksins áhugamál verða umrødd og flutt út til lesaran gjøgnum málagn Javnaðarflokksins, Sosialin.

Hin uppgávan er at skapa blaðnum haldgott búskaparligt støði at virka undir, og hetta kann í ávisum færum mynda seg sum eina miðgongd millum politisku sjónarmiðini og búskaparliga grundarlagið, sum Sosialurin skal hava, um honum skal vera liv lagað.

— Kortini kann eg siga, at eg ongantið havi kent, at politisku hugsjónir minar hava verið skerðar í royndini at samantvinna hesi bæði stórvini, sigur Torfinn.

Í samrøðu við Sosialin sigur Torfinn, at hann ikki er uppaldur við javnaðarhugsjónini, men at hann kortini fekk tað í beinið í uppvækstrinum, at politiska borgarliga hugsjónin — ið hvussu so var, ikki var tað hann kundi góðtaka. Politiskt vitandi var hann longu, tá hann gekk í realskúlan, tó at hetta ikki hevði myndað seg sum tilknýti til ávisan flokk.

— Eg minnst, at vit í Realskúlanum plagdu at «atkvøða», tá lógtingsval var, sigur Torfinn og heldur fram: Fyrstu valini og minnst frá skúlatíðini eru valini í 1958 og 1962. Hvønn flokk eg valdi í 1958, minnst eg ikki, men til valið í 1962 atkvøddi eg fyri Javnaðarflokkin, og havi hildið við hetta síðani.

At taka brot úr eini heild

— Serliga fyri valstriðið í 1962 var, at Tjóðveldisflokkurin gjørdi NATO-málið til eitt stríðsmál.

Torfinn myndar háttin hjá Tjóðveldisflokkinum í NATO-málinum, sum tað vit í dag kalla «Græsrot-rørslan», har ávis brot úr eini størri eind, verða tikin fram og viðgjørd sum heildarmál.

Tjóðveldisflokkurin lýsti hetta málið soleiðis, at um bert vit fingi Natostøðina og alt á Sornfell út av landinum, so vóru allir trupuleikar hjá Føroya fólki loystir.

— Eg loyvi mær tó at siga, at so einfalt var tað ikki í 1962, eins og tað heldur ikki er í dag, sigur Torfinn.

Eftir lokið realprógv fór Torfinn á Veðurstøðina at

Torfinn Smith

Føddur í Havn 27.3—1946

Realprógv: 1963

Starv á Veðurstøðini: 1963—1973

Starv á postverkinum: 1973—1976

Fyrirtaksstjóri á Sosialinum: 1976

Blaðstjóri sama stað: 1968—71

Blaðstjóri aftur: 1979

Politisk stórv:

Nevndarlimur í Sudurstreymoyar Javnaðarfelag 1964

Formaður í SU 1965

Flokkskrivari: 1980

arbeiða, har hann var í 10 ár. Um hetta mundið innlimaði hann seg í Javnaðarflokkin, og plagdi í frítíðini at sita í Tinginum, tá framløgja var.

Hann vitjaði eisini dugeliga á teimum fund-

um, sum Javnaðarflokkin skipaði fyri, og var millum teirra sum stovnaði SU (Sosialistiskt Ungmannafelag) innan Javnaðarflokkin í 1965. Hann leitaði til Danmarkar eitt skifti, har hann var á Ar-

beiðararhaskúla, eins og hann tók skeið innan blaðmannavirki. Hetta seinasta kom honum til góðar seinni.

Áhugin fyri politikki gjørdi, at hann mangan vitjaði inn á gólvio á prentsmiðjuni á Heygsbreyt, har Sosialurin tá hevði innivist. Í byrjanini gekk hann til handa á prentsmiðjuni, men sum tíðin leið, kom hann eisini at hava ymsar uppgávur á blaðnum.

Áhugin fyri at skriva visti seg eisini rættuliga skjótt, og tá Petur M. Dam doyði í 1968, og flokkurin skuldi finna eftirmann hansara, fóru Villi Sørensen, sum tá var blaðstjóri og Jakup Lindenskov í Landsstýri.

Torfinn var tá 22 ára gamal. Hann var biðin um at taka við sum blaðstjóri. Í lön skuldi hann fáa kr. 1.000,— um mánan, men var hetta bert sum fríðararbeiði.

— Eg umhugsaði hetta bæði leingi og væl, sigur Torfinn og heldur fram, tí hetta var ein stór ábyrgd at taka á seg, og sjálvandi hevði eg mini ivamál um, hvussu eg skuldi klára slíka uppgávu.

Her kom tað mær til góðar, at eg hevði verið á blaðmannaskeið frammanundan, og tað var við til, at eg jættaði at taka við sum blaðstjóri.

Høvuðstátturin

— Tá var innihaldið í Sosialinum politiskar greinar, sum Jakup og Villi stuðlaðu meg við at skriva. Blaðið kom út í fyra síðum tvær ferðir um vikuna, og var upplagið umleið 1500 eintøk.

Framhald á síðu 16